

KARTU GALIME DAUG

Kodėl aš einu į rinkimus?

Prisimenate Baltijos kelią, iškėlusį mūsų tautą į dvasines aukštumas? Vienybę ir meilę Lietuvai, kai Sausio 13-ąją mūsų neišgąsdino nei automatai, nei tankai? Tuomet mes tikrai buvome drąsi šalis ir vieninga tauta. Bendromis pastangomis siekėme sukurti nepriklausomą, demokratinę Lietuvą, kurioje visi būsime orūs ir laisvi, netrukdomi ir nesibaimindami galėsime kalbėti ir nepatogiomis temomis. Svajojome apie teisingumą, daugumos remiamą ir gerbiamą valdžią, klausančią tautos balso.

Bet pradėjo irti keliai ir griūti tiltai. Vienas po kito. Griūvantys tiltai mūsų valstybėje – nutrūkusių ryšių tarp tautos ir jos renkamos valdžios simboliai. Sparčiai ir nuosekliai ardomi pamatai, ant kurių yra pastatyta mūsų valstybė ir visa Europos civilizacija. Per įstatymų leidybą, teisės aiškinimą teismuose, viešąjį diskursą žiniasklaidoje ar ideologizuotas programas mokyklose siekiama išstumti krikščioniškąsias vertybes ir bendražmogiškuosius sugyvenimo principus.

Esame antra sparčiausiai nykstanti tauta pasaulyje. Nebeliko pagarbos motinystei ir tėvytei, paramą vaikus auginančioms šeimoms keičia mokyklose privaloma seksualizacija ir LGBTQ propaganda.

Lietuvos žmonių gyvenimo trukmė – viena trumpiausių Europos Sąjungoje. Kasmet prastėja švietimo sistemos rezultatai.

Narkotikai tampa vaikų ir paauglių kasdienybe. Lietuvoje – viena didžiausių pajamų nelygybių Europos Sąjungoje, kas penktas žmogus gyvena žemiau skurdo ribos. Išsiskiriame itin brangiomis banko paskolomis, brangia elektra ir dujomis. Valstybės kontrolė nustatė milijardinių biudžeto lėšų naudojimą nesilaikant teisės aktų. Pabrėžiu, kalbama ne apie milijonus, o milijardus, tačiau dėl to nėra net rimtos diskusijos! Neūkiškumas ir mokesčių mokėtojų pinigų švaistymas įgavo stulbinamus mastus, o valdžia planuoja vis naujus mokesčius.

Agresyvia retorika bei neapgalvotais veiksmais sukūrėme konfliktą su Kinija, sužlugdėme ilgalaikę sudėtingą santykių su Baltarusija

strategiją, atidavėme ją į Maskvos glėbį, todėl reali siena su Rusija dabar yra už kelių dešimčių kilometrų nuo Vilniaus.

Pasitikėjimo valdžia rodikliai kritę į neregėtas žemumas. Asmens laisvė pakeičiama nuolat augančiu valstybės stebėjimu ir kontrole. Beveik pusė gyventojų nepasitiki teismais, Lietuvoje fiksuojamas vienas žemiausių pasitikėjimo politikais rodiklių Europos Sąjungoje. Ar galime pasitikėti valdžios skaidrumu, kurios net trys ministrai minėti ikiteisminiuose tyrimuose?

Subyrėjęs pasitikėjimas politine valdžia grąšina sunaikinti net ir pasitikėjimą pačia valstybe. Nepasiduokime politinio bejėgiškumo jausmui ir apatijai. Atėjo laikas veikti atvirai ir ryžtingai. Lietuvai šiandien reikia stiprios ir Tautai atviros valdžios, kuri gina pamatines mūsų Tautos ir valstybės vertybes, turi ryžto siekti teisingumo, realaus saugumo ir taikos. Atėjo metas lyderystei, kuri negailėtų jėgų bei būtų kompetentinga pakeisti ydingą Lietuvos valdymo sistemą.

Aš neatstovauju jokiai politinei partijai. Nesu įsipareigojęs jokiai interesų grupei. Neatėjau dalyti tuščių pažadų. Esu vienas iš jūsų – žmogus, kuriam rūpi Lietuvos ateitis, kuriam skauda, lygiai taip pat kaip ir Jums, kad mūsų tauta susiskaldžiusi, kad beveik ketvirtis mūsų žmonių gyvena arti skurdo ribos,

kad asmeniniai politikų interesai keliami aukščiau visos Lietuvos ir mūsų žmonių interesų. Esu tėvas, šeimoje auginantis tris vaikus, ir man, kaip ir Jums, rūpi užtikrinti mūsų vaikams laimingą, saugią, taikią bei gražią mūsų Tėvynės ateitį.

Nežadu nemokamos duonos ir žaidimų ar tariamos gerovės. Tačiau pasižadu visa širdimi tarnauti Lietuvai ir jos žmonėms. Matau problemas, tariuos, žinau, kaip jas spręsti. Tačiau vienas to nepasieksiu – kviečiu Jus pakilti, kad Lietuva atgimtų. Tik drauge mes galime sukurti laimingą, piliečių bendryste paremtą valstybę, kurioje neliktų žmonių žeminimo ir supriešinimo. Kartu mes galime daug!

Griūvantys tiltai mūsų valstybėje – nutrūkusių ryšių tarp tautos ir jos renkamos valdžios simboliai.

Kandidatas į LR Prezidentus 2024
Prof. dr. Ignas Vėgėlė

Mano politiniai tikslai

Tautos suverenitetas

1

Siekiu, kad Lietuvoje realiai veiktų referendumas, piliečių įstatymų iniciatyvos teisė ir kiti demokratijos institutai. Vetuosiu teisės aktus, kuriems nepritaria absoliuti dauguma piliečių.

Visuomenės savarankiškumas

2

Nuosekliai dirbsiu tam, kad visi šalies gyventojai, šeimos, verslai, religinės ir kitos bendruomenės veiktų, kurtų ir stiprėtų be perteklinio valstybės kišimosi, reguliavimo ir kontrolės.

Socialinės atskirties mažinimas

3

Inicijuosiu struktūrines reformas, skirtas suvaldyti maisto, elektros ir dujų kainas. Siūlysiu politines ir teisėkūros priemones, skirtas socialiai pažeidžiamų asmenų gyvenimo sąlygoms gerinti ir užtikrinti galimybę užsidirbti.

Demografinis augimas

4

Visapusiškai siekiu pagarbos šeimai, motinystei ir tėvystei. Nepritarsiu LGBTQ+ propagandai. Siekiu sukurti sistemą, švietimo ir finansinėmis priemonėmis skatinančią gimstamumą bei vaikus auginančių šeimų ekonominį saugumą. Inicijuosiu tarpžinybinės infrastruktūros, skirtos padėti išeiviams grįžti į Lietuvą, plėtrą.

Lietuvai tarnaujanti užsienio politika

5

Užsienio politika turi tarnauti Lietuvos interesams. Užsienio politiniai sprendimai turėtų būti vertinami per mūsų ekonominio augimo ir saugumo prizmę. Plėtosiu glaudžius santykius su esamais partneriais, ieškosiu naujų tarptautinio bendradarbiavimo formatų. Europos Sąjunga turi būti Lietuvos nacionalinių ekonominių interesų įgyvendinimo erdvė, bet ne viršvalstybinis vadovavimo centras.

Dėmesys švietimui ir visuomenės sveikatai

6

Vetuosiu bet kokią biurokratinės – administracinės naštos didinimą mokytojams ir gydytojams, stabdysiu nepagrįstas, paslaugų prieinamumą mažinančias ir jų kokybei kenkiančias reformas. Priimant reikšmingus sprendimus svarbiausiose politikos srityse reikalausiu vertinti poveikį visuomenės sveikatai.

Teisingumas ir lygybė prieš įstatymą

7

Reikalausiu visų valstybės institucijų griežtai laikytis teisės viršenybės ir lygybės prieš įstatymą principų, vienodai užtikrinti kiekvieno asmens teisėtus interesus. Didinsiu teisminės valdžios atvirumą visuomenei, inicijuodamas teismo tarėjų institutą.

Valdžios atsakomybė ir kova su korupcija

8

Teiksiu įstatymų pakeitimus ir reikalausiu realios valstybės politikų ir kitų pareigūnų politinės ir teisinės atsakomybės už neūkiškumą, savivalę, privačių ir viešųjų interesų painiojimą, korupciją bei valstybei padarytą žalą. Siekiu užtikrinti visuomenės teisę kreiptis į teismą ginant viešąjį interesą.

Biudžeto skaidrumas, efektyvumas, kontrolė

9

Reikalausiu, kad mokesčių mokėtojų pinigai ir visi valstybės finansai būtų naudojami skaidriai ir efektyviai. Inicijuosiu finansinius ir veiklos auditus, kad neefektyviai naudojamos lėšos būtų perskirstomos.

Atsparumas grėsmėms

10

Visais aspektais stiprinsiu Lietuvos gynybinį pajėgumą, aktyvų Lietuvos dalyvavimą NATO. Siekiu, kad visi bendrai prisiimtume atsakomybę už savo šalies saugumą. Rūpinsiuosi, kad būtų sukurta efektyvi civilinės saugos sistema.

Ekonominis augimas

11

Siekiu užtikrinti, kad mokesstinė ir administracinė aplinka būtų patraukli verslui, skatinsiu smulkųjį ir vidutinį verslą. Inicijuosiu priemones pagerinti skolinimosi sąlygas Lietuvos įmonėms. Bet koks svarbus ekonomiką galintis paveikti sprendimas turės būti vertinamas per Lietuvos ekonominio potencialo augimo prizmę.

Daugiau demokratijos savivaldai

12

Imsiuosi lyderystės koordinuojant bendradarbiavimo pagrindų grįstą savivaldos ir centrinės valdžios veiksmų derinimą. Siekiu stiprinti gyventojų dalyvavimą priimant sprendimus dėl poveikį bendruomenėms darančių statinių ar infrastruktūros statybų.

Valstybę kuria tauta. Tai skelbia Konstitucija. Esu žmogus, kuris supranta šios nuostatos reikšmę ir jos nuosekliai laikosi. Toks ir būsiu valstybės vadovas.

Mes visi kartu pakilsime, pasirašysime rąkoves, bendrai kibsime į darbą ir atstatysime tiltus tarp tautos ir valdžios. Tauta turi atgauti realiai veikiančią referendumą, pilietines iniciatyvas įstatymų leidyboje bei kitus demokratinius instrumentus. Tik taip galime sumažinti milžinišką valdžios atotrūkį nuo visuomenės. Būtina efektyviai veikianti valstybės politikų politinės ir teisinės atsakomybės sistema. Tik tuomet priversime valstybės politikus kruopščiai pasverti sprendimus. Šalia to būtina atverti viešojo intereso gynimą visuomenei: į neteisėtų veiksmų stabdymą leistume jungtis visiems žmonėms, nebeliktų prokuratūros monopolio.

Dabar laikas sprendimams, kurie bus jums suprantami ir priimtini. Prieš akis – atsakingos ir visai visuomenei tarnaujančios lyderystės laikas.

Atėjo laikas politikai, kuri yra paremta aiškia vizija, kompetencija ir atsakomybe. Dabar laikas sprendimams, kurie bus jums suprantami ir priimtini. Prieš akis – atsakingos ir visai visuomenei tarnaujančios lyderystės laikas.

Sprendimai bet kurioje srityje gali ir turi būti išmatuojami bei vertinami paprastais argumentais. Mano vizija – vienas vienintelis argumentas – auganti tauta. Auganti demografiškai, ekonomiškai, kultūriškai, dvasiškai. Tai Lietuva, skatinanti ir netrukdanti žmonėms laisvai bei kūrybiškai dirbti, kurti geresnį savo, šeimos, bendruomenės ir visos valstybės gyvenimą. Tai šalis, kurios piliečiai gyvena oriai, jaučiasi girdimi ir gerbiami, o valstybė nesikiša į privačią erdvę ir yra vienodai teisinga visiems. Čia viešasis valdymas grindžiamas ne prievarta, ribojimais ir baudomis, bet pasitikėjimu ir savarankiškumo skatinimu, žmonių sąmoningumu ir geranoriškumu. Augančios pilietinės tautos matas leidžia pasverti kiekvieno politinio sprendimo pridėtinę vertę, taikant klasikinę kaštų/naudos analizę ir nedelsiant atsakant tokių sprendimų, kurie neša žalą.

Manęs dažnai klausia, ką aš darysiu, tapęs prezidentu. Aš deklaruojau savo politinius tikslus ir klausiu taip: ką mes darysime visi kartu? Mano atsakymas: visi bendrai kursime stiprią, teisingą ir augančią Lietuvą.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
KONSTITUCIJA

2 straipsnis

Lietuvos valstybę kuria Tauta.
Suverenitetas priklauso Tautai

Kaip mes visi pakeisime Lietuvą

Žmonės dažnai klausia, ką aš darysiu, tapęs prezidentu. Aš deklaruojau savo politinius tikslus ir klausiu taip: ką mes darysime visi kartu? Mano atsakymas: visi bendrai kursime stiprią, teisingą ir augančią Lietuvą.

Užsienio politika: Lietuva svarbiausia

Prisiminkime pastarųjų metų įvykius ir suprasime, kur veda nemokšiskumas užsienio politikoje.

Kokiais tikslais įvykdyta Taivano ar Taivaniečių atstovybės avantiūra, kokiai nesiryžo ir nesiryžta pačios galingiausios pasaulio valstybės? Mes vieninteliai, tariamai „vertybinės“ užsienio politikos vedami, pasiryžome „nugalėti drakoną“. Šalia mūsų vyksta karas Ukrainoje, o Lietuva nusprendė atidaryti antrąjį „ekonominio“ karo frontą su Kinija, dėl to patirdama keliskart didesnius nuostolius už tą menkumą kelių parodomųjų Taivano investicijų naudą. O gal ta nauda buvo asmeninė – užsienio reikalų ministro viešieji ryšiai, pavyzdžiui, pasirodymas BBC? Kaip ką tik paaikšėjo, Taivanas tebetiekia Rusijos karo pramonei reikalingą įrangą – tai kur čia tas politikos „vertybiškumas“?

Prisiminkime Vakarų pasaulį pašiurpinusius Lietuvos valdančiųjų vienašališkus, su niekuo nederintus bandymus uždrausti dalies strateginių prekių Kaliningrado tranzitą. Veidmainiškai buvo dangstomasi Europos Komisijos „reikalavimais“, laukiama „išaiškinimų“, kurių nereikėjo, nes nieko nutarta nebuvo. O užsienio reikalų ministras, kaip visada, kritiniu momentu išvažiavo paatostogauti...

Tai galėjo baigtis išprovokuotu kariniu konfliktu. Tą suprato visi Vakarų pasaulio politikai, diplomatiniais kanalais buvome perspėti, reikštas neviešas susirūpinimas, raginta susiprasti.

Amerikiečių diplomatai perdavė, kad jei kas nutiks, tai bus mūsų vieny problema, Amerika neprisiims atsakomybės, o JAV valstybės sekretorius Antonis Blinkenas nebekėlė telefono ragelio mūsų diplomatams. Ar kas nors prisipažino klydęs? Tapome pajukų objektu. Prezidentui Gitanui Nausėdai nvykus į Europos Parlamentą sakyti ilgai rengtos kalbos, ją teko perskaityti praktiškai tuščioje EP salėje – tokia buvo net artimiausių sąjungininkų reakcija.

Lietuva per amžius buvo ir yra ant Rytų ir Vakarų ribos, kur susiremia geopolitinių galių plokštės, kur keičiantis jėgų pusiausvyrai keičiasi įtakos sferos ir vyksta karai. Dabar vėl esame tarp dviejų ugnių: tradicinės Rusijos imperializmo grėsmės ir pastaraisiais dešimtmečiais iškilusio Vakarų globalistinio neomarksizmo. Lietuvos valstybės gyvybiniai interesai reikalauja gintis nuo abiejų šių grėsmių.

Todėl Lietuva tiesiog neturi kito pasirinkimo, kaip tik palaikyti Rusijos įtaką stabdančias vakarietiškas iniciatyvas, tačiau kartu neleisti įsigalėti antikonstitucinėms, žmogaus prigimtį performuluojančioms ideologijoms. Turime priešintis skatinamai masinei migracijai, genderizmui ir globalistiniam neomarksizmui,

keliančiam grėsmę prigimtinėi šeimai, konstitucinėms žmogaus laisvėms bei lietuvių tautos ir valstybės išlikimui.

Europos Sąjungoje pradedamas vadinamasis federalizacijos procesas. Visuomenėse ir politiniuose sluoksniuose verda diskusijos dėl Europos valstybių ateities,

Lietuva yra suvereni valstybė, o ne kitų šalių, ES institucijų ar tarptautinių organizacijų politinės valios vykdytoja. Lietuvos užsienio politika turi tarnauti ilgaamžiam lietuvių tautos išlikimui, jos politinio suvereniteto, tautinio ir kultūrinio tapatumo išsaugojimui bei ekonominiam klestėjimui.

o pas mus apie tai vengiama kalbėti. Europos Sąjunga buvo įkurta kaip suverenių tautų bendrija, kuri turėjo užtikrinti taiką žemyne, garantuoti laisvą asmenų bei prekių judėjimą. Dabar

pagrindinę šios Sąjungos prielaidą – pagarbą valstybių narių suverenitetui – norima pakeisti į federacinę Europą, kurią sudarytų tapatybės netenkančios teritorijos, valstybių vidaus ir užsienio politiką nustatytų ir kontroliuotų niekieno nerinkti Briuselio biurokratai.

Ši transformacija brūkama per ES institucines reformas, siūlant reformuoti Europos Sąjungos Tarybą, Europos Vadovų Tarybą, Europos Komisiją, Europos Parlamentą. Norima pakeisti jų sudarymo principus, sudėtį ir sprendimų priėmimo procedūras. Be to, svarstoma plėsti politikos sritis, kuriose vienbalsiškumą pakeistų kvalifikuotos daugumos balsavimas. Pamenate, kai vyko ginčas dėl paramos Ukrainai, kurį blokavo Vengrija? Mūsų Prezidentas ragino atsisakyti vienbalsiškumo taisyklės, nes tuomet esą būtų labai lengva įveikti Viktoro Orbano pasipriešinimą. Pagalvokime, kokias ilgalaikes pasekmes Lietuvai sukeltų toks sprendimas. Tai yra Lietuvai gyvybiškai svarbus klausimas: ar mes galime savo likimą atiduoti į svetimas rankas, esminiais užsienio politikos ir saugumo klausimais nepasilikdami sau veto teisės? Po šių mūsų Prezidento siūlymų ar abejojate dėl to, kad ši valdžia drausmingai

pritartų ES federalizacijai per kelias dienas, kaip buvo pritarta Europos Konstitucijai? Aš kategoriškai prieš Lietuvos suverenių galių atsisakymą. Europos Sąjunga turi būti Lietuvos nacionalinių ekonominių interesų įgyvendinimo erdvė, bet ne viršvalstybinis vadovavimo centras.

Turime palaikyti konservatyvias Vakarų politines jėgas ir veikti kartu su kitomis tautomis. Tarptautiniai politiniai sprendimai turėtų būti vertinami per mūsų ekonominio augimo ir saugumo prizmę. Atsakydamas į propagandinius kaltinimus ir etikečių klijavimą, galiu teigti – mūsų užsienio politika turi būti ne prorusiška ar proamerikietiška. Ji visada turi būti prolietuviška.

Lietuva yra suvereni valstybė, o ne kitų šalių, ES institucijų ar tarptautinių organizacijų politinės valios vykdytoja. Lietuvos užsienio politika turi tarnauti pagrindiniam Lietuvos valstybės tikslui – ilgaamžiam lietuvių tautos išlikimui, jos politinio suvereniteto, tautinio ir kultūrinio tapatumo išsaugojimui bei ekonominiam klestėjimui.

Siekdamas šio tikslo plėtosiu glaudžius santykius su esamais tarptautinės politikos partneriais, ieškosiu naujų tarptautinio bendradarbiavimo formatų. Užsienio politika visais atvejais turi būti pagrįsta nacionaliniais interesais. Mūsų užsienio politika turėtų būti apibūdinama paprastais, kiekvienam piliečiui suprantamais žodžiais – LIETUVA PIRMIAUSIA.

Kiekvienas esame gynybos dalis

Krašto gynyba – platus, kompleksinis ir dažniausiai konfidencialus klausimas. Mano duomenimis, aiškios strategijos, tinkamo ilgalaikių ir trumpalaikių tikslų suderinimo mes neturime. Skambiai pavadintas 8 puslapių Lietuvos gynybos planas tėra institucijų funkcijas aprašantis dokumentas.

Mūsų įsipareigojimai NATO reikalauja turėti diviziją. Lietuvoje tėra divizijos vystymo planai, pačios divizijos neturime. Vokietijos brigada sustiprins Lietuvos gynybinius pajėgumus, tačiau tai tik nedidelis bendros gynybos panoramos fragmentas. Būtinai gynybos pajėgumų stiprinimas šiuolaikinėmis gynybos priemonėmis suvokiant, kad šios priemonės yra brangios ir kiekvienas

pirkimas turi būti paremtas kaštų bei naudos analize, atsižvelgiant į šalies dydį, infrastruktūrą, geografiją, susisiekimą ir kt.

Mano vizija – nuosekli valstybės gynybos sistema, turinti aiškius prioritetus ir finansavimą, kontroliuojama atsižvelgiant į planų įgyvendinamumo kriterijus, o esant grėsmei nedelsiant pradedanti veikti. Nepritariu naujų mokesčių gynybai ar kariuomenei įvedimui – biudžete yra pinigų, tačiau, kaip pabrėžė Valstybės kontrolė, lėšos yra naudojamos nesilaikant teisės aktų, be to, neefektyviai ir neskaidriai.

Pirmasis prioritetas – ne ateities tankai ar miesteliai, o dabar egzistuojančių pajėgų visišką aprūpinimą ginklais, amunicija, ekipuote, maisto ir visomis

kitomis būtinomis atsargomis, tiekimo, logistikos grandinių, sandėlių ir kitų priemonių parengimas bet kokiems netikėtumams. Mano pirmasis darbas šioje srityje būtų kariuomenės pasirengimo šią minutę atremti galimą agresiją auditas ir visiškas jos aprūpinimas viskuo, kas reikalinga.

Privalome turėti efektyviai veikiančią rezervą sistemą, kuri apginkluotų, aprengtų, pamaitintų ir greitai paruoštų mobilizuotus karius bei leistų atstatyti karo metu patiriamus nuostolius. Toks mūsų pasirengimas būtų svarbi karo atgrasymo priemonė.

Antrasis prioritetas – realios oro gynybos sistemos sukūrimas. Su dabar turima NASAMS baterija galime apginti tik vieną miestą, o

visa mūsų karinė ir kritinė civilinė infrastruktūra yra neapsaugota. Nedelsiant būtina efektyvi dronų stebėjimo ir gynybos sistema.

Trečia, būtina skubiai imtis civilinės saugos sistemos sukūrimo – privalome užtikrinti žmonių saugumą. Tai slėptuvės, maisto ir medicinos priemonių atsargos. Agresijos ir geografinės izoliacijos atveju kritiškai svarbus yra būtinų valstybės rezervų klausimas.

Norėdami turėti efektyvią krašto gynybą turime suvokti, kad visi esame atsakingi, kiekvienas iš mūsų yra krašto gynybos dalis. Į šalies gynybos politiką, tiekimo ir gamybos grandines turi būti įtrauktas ir privatus sektorius.

Mano vizija – nuosekli valstybės gynybos sistema, turinti aiškius prioritetus ir finansavimą, kontroliuojama atsižvelgiant į planų įgyvendinamumo kriterijus, o esant grėsmei nedelsiant pradedanti veikti.

Užsienio ir saugumo politikos gairės

Nuo 1990-ųjų Lietuvos užsienio politikoje laikomasi neginčytino konsensuso, kad Lietuvos saugumas iš esmės remiasi JAV ir Europos Sąjungos teikiamomis garantijomis, todėl siektinas kuo didesnis Lietuvos įsitraukimas į Vakarų politinę ir institucinę erdvę, kuo glaudesnis gynybos planų susitvirtinimas ir garantijų užsitikrinimas. Rytuose Lietuva ilgą laiką toleravo ir net bendradarbiavo su autoritarine Baltarusija dėl to, kad ši išliktų buferine valstybe tarp Lietuvos ir Rusijos. Per pastaruosius keletus metus savo netoliaregiškais užsienio politikos veiksmais Lietuva padėjo Rusijai įgyti didelę galią Baltarusijos atžvilgiu, kitaip tariant, Baltarusiją atidavė Rusijos įtakai. Faktiškai tarpvalstybinė siena su Rusija priartėjo prie Vilniaus per keliasdešimt kilometrų, o bendros

sienos ilgis su Rusija pailgėjo beveik 700 kilometrų.

Lietuvos saugumo architektūra ir toliau turėtų būti grindžiama kuo didesniu ES šalių ir ypač JAV gynybos pajėgumų buvimu Rytų Europos regione. Kuo daugiau Lietuva yra Vakaruose, kuo daugiau Vakarų gynybinės galios yra Lietuvoje, tuo didesnis mūsų šalies saugumas. Ši principinė nuostata turi būti išlaikyta ir puoselėjama.

Tačiau Vakaruose aiškiai matomi reikšmingi pokyčiai, darantys įtaką Vakarų visuomenių, kultūros ir pamatinių vertybių pasikeitimams. Vakarai vis labiau užsikrečia marksistine ideologija. Didžiausią grėsmę pamatinėms žmogaus teisėms Vakaruose kelia ne vadinamoji radikalioji dešinė, ne dešinysis populizmas,

Didžiausią grėsmę Vakarų kultūrai kelia kraštutinės kairės, marksistinė ideologija propaguojančios jėgos, siekiančios performuoti žmogaus prigimtį ir atvirai grasinančios pamatinėms žmogaus teisėms.

nacionalizmas ar kitaip demonizuojamos politinės jėgos, pasisakančios už nacionalinių valstybių suverenitetą, tautiškumą

ir bendražmogiškąsias vertybes. Didžiausią grėsmę Vakarų kultūrai ir tradicijoms kelia kraštutinės kairės, marksistinė ideologija propaguojančios jėgos, siekiančios performuoti žmogaus prigimtį (lyties, šeimos, žmogaus sampratą) ir atvirai grasinančios pamatinėms žmogaus teisėms, kaip teisė į žmogaus orumą ir jo kūno neliečiamybę, pagarbą nuosavybei, religijai, žodžio laisvę ir kt.

Šaltojo karo laikų schema – „laisvieji Vakarai prieš diktatūrinę Sovietų Sąjungą / Rusiją“, aižėja ir transformuojasi. Lietuva atsidūrė tarp dviejų ugnių. Todėl Lietuvos saugumo politikos gairės turi būti grįstos keturiais principais. Pirmiausia – palaikyti ir dalyvauti Rusijos galios augimą stabdančiose vakarietiškoje iniciatyvose; antra – didinti Vakarų gynybos pajėgumus Lietuvoje; trečia – nepalaikyti jokių anti-konstitucinių, žmogaus prigimtį performuluojančių kraštutinio liberalizmo ideologijų; ir ketvirta – remtis konservatyviomis Vakarų politinėmis jėgomis bei telktis bendrų tikslų įgyvendinimui.

Atsakomybė – kelias į pasitikėjimą valdžia

Neūkiškumas, savivalė, privačių ir viešųjų interesų painiojimas, korupcija yra mūsų valstybę graužiantis vėžys, kurį pagydyti gali tik vienas vaistas – reali valstybės politikų ir tarnautojų politinė, civilinė ar net baudžiamoji atsakomybė.

Politinės atsakomybės taikymui svarbus politikų įsipareigojimas skaidrumui ir interesų konflikto vengimas. Neretai nė vieno nesilaikoma, o politikai nesulaukia politinės atsakomybės. Apkaltos procedūra tėra tik politinės atsakomybės taikymas politinės mažumos atstovams, o politinei daugumai iš esmės tėra politinės atsakomybės imitacija. Konstitucijoje nėra numatyta Seimo nario atšaukimo procedūra, todėl greičiausias kelias atkurti politinę atsakomybę – stiprinti nepriklausomą ir visuomenei atskaitingą žiniasklaidą bei naujienų agentūras, užtikrinant jų skaidrų finansavimą.

Pagal Konstituciją ministrai ir kiti valstybės pareigūnai turi nustatyta tvarka atsakyti už savo neteisėtus veiksmus.

Lyg korupcija būtų konstatuota kitoje valstybėje. Atvira gėda prisiminus, kad šioje kadencijoje vienas pirmųjų Prezidento siūlytų įstatymo projektų – korupcijos prevencijos įstatymo naujoji redakcija.

Galiojantis teisinis reguliavimas sudaro prielaidas pareigūnams taikyti teisinę – civilinę ir baudžiamąją – atsakomybę. Pagal Konstituciją ministrai ir kiti valstybės pareigūnai turi nustatyta tvarka atsakyti už savo neteisėtus veiksmus, dėl kurių atsirado žala. Valstybės politikų ir tarnautojų sukeltą žalą atlyginusi valstybė įgyja regreso teisę į žalą padariusį asmenį – pareigūną. Tačiau tokia atsakomybė realybėje nekyla ir nėra taikoma.

Paaikšėjus milijoniniams ar net milijardiniams praradimams iš valstybės biudžeto, sukėlus kitokią materialinę ar moralinę žalą, iš pareigūnų neišreikalaujama net kelių jų atlyginių dydžių suma. Kiek žinome teismo sprendimų, pagal kuriuos valstybės politikai atlygino žalą?

Atsakomybės nebuvimas lėmė tai, kad politiniame elite įsigalėjo elementaraus nebaudžiamumo pojūtis, kai politikų priimami sprendimai tampa nukreipti į siaurų įtakingų verslo grupių interesų tenkinimą visuomenės bei mokesčių mokėtojų sąskaita. Tai matome, pavyzdžiui, Nacionalinio stadiono statybų ar ESO skolos gražinimo atvejais. Visuomenė jaučia akivaizdų neskaidrumą ir viešo intereso pažeidimą, tačiau politikai nelinkę taupyti mokesčių mokėtojų pinigų. Beje, labai simptomiška, kad beveik tuo pačiu metu, kai Vilniaus meras pareiškė, kad būtina indeksuoti Nacionalinio stadiono statybos kainą beveik 40 mln. Eur, tai pačiai partijai priklausanti premjerė

Ingrida Šimonytė pareiškia, kad trūksta pinigų Lietuvos gynybos poreikiams, todėl būtina didinti mokesčius. Kas tai, jei ne pasityčiojimas iš mokesčių mokėtojų?

Tapęs prezidentu, siečiau užtikrinti teisės saugos institucijų nepriklausomumą nuo politikų ir reikčiau realios valstybės pareigūnų politinės ir teisinės atsakomybės už neteisėtus veiksmus valstybei padarytą žalą, teikčiau tokią atsakomybę griežtinančius įstatymų pakeitimus. Skatinčiau nepriklausomas ir atskaitingas visuomenei žiniasklaidos plėtrą. Be to, siekdamas atkurti pasitikėjimą teismais, atverčiau teismų sistemą visuomenei. Baudžiamajame procese (ypatingo visuomenės dėmesio sulaukiančiose bylose) bylas turėtų spręsti teisėjai kartu su visuomenės tarėjais.

Siekdamas įtraukti visuomenę į teisėtumo priežiūrą, keičiau viešojo intereso gynimo sistemą. Šiuo metu beveik išimtinė teisė ginti viešąjį interesą suteikta Lietuvos prokuratūrai. Teikčiau įstatymų pakeitimus, kuriais siūlyčiau įgalinti suinteresuotas visuomenės grupes kreiptis į teismą ginant viešąjį interesą. Pati visuomenė įgytų teisę inicijuoti neteisėtų valdžios sprendimų naikinimą ir kartu skatinti realią valstybės pareigūnų atsakomybę. Vien viešojo intereso gynimo teisės egzistavimas gali atgrasyti valdžios institucijas nuo piktnaudžiavimo galia.

Tol, kol nebus realios teisinės atsakomybės valstybės pareigūnams, korupcijos apraiškų Lietuvoje nesumažės. Kol visuomenei nebus suteikta teisė rengti referendumus, piliečiams nebus suteikta reali teisėkūros iniciatyvos teisė bei teisė pačiai visuomenei ginti viešąjį interesą, niekas valdžioje nesirūpins nei infliacija, nei elektros algoritmais ar ESO permokomis, nei juo labiau nešvarių stadionų schemų demontavimu. Vienintelis kelias yra teisinė atsakomybė ir visuomenės įtraukimas į valstybės valdymą bei viešojo intereso gynimą.

Biudžeto skaidrumas ir efektyvumas

Mūsų valstybei trūksta ne pinigų, bet ūkiškumo, kompetencijos ir sąžiningumo. 2023 m. pabaigoje „Sodros“ rezervas sudarė 2,5 milijardo eurų, planuojama, kad 2024 metų pabaigoje viršys 3 milijardus eurų. Tai leistų gerokai didesniais tempais didinti senatvės pensijas žmonėms, kurių nemaža dalis balansuoja ant skurdo ribos.

Valstybės biudžeto formavimo ir iš mokesčių mokėtojų surinktų pinigų naudojimo praktika yra ydinga. Prastai formuluojami tikslai ir nustatomi prioritetai. Jų įgyvendinimas ir kontrolė nekoordinuoti, trūksta lėšų poreikio pagrindimo ir ekonominio alternatyvių tikslų vertinimo, pasitelkiant kaštų ir naudos analizę, duomenų analitiką, kitus pažangius įrankius.

Kadangi didėja įvairių sričių finansavimo poreikis, pirmiausiai inicijuosiu auditus, kad būtų nustatyta, kuriose srityse lėšos naudojamos neefektyviai, netikslingai ar net neteisėtai. Siūlysiu griežtinti valstybės lėšų naudojimo kontrolę. Valstybės institucijoms būtina skelbti aiškias, suprantamas ataskaitas visuomenei, pagrįsti finansavimo tikslus ir tikslų pasiekimo rodiklius: kada, kaip ir kokia apimtimi jie bus pasiekti. Valstybės institucijos turi atlikti kaštų ir naudos analizę ir pagrįsti projektų naudą visuomenei.

Šį uždavinį įgyvendinsiu per Valstybės kontrolės instituciją, Viešųjų pirkimų tarnybą, kurių vadovus skiria / priima Prezidentas, bendradarbiau su Seimu ir kitomis institucijomis, taip pat iš paskirtų ministrų reikalaujamas skaidrus biudžeto lėšų naudojimo.

Sieksiu, kad kiekviena mokesčių mokėtojų pinigų naudojanti institucija parengtų ir visuomenei deklaruotų strateginius ilgalaikius tikslus, o veiklos rezultatus matuotų pagal išvardytus kriterijus ir nustatytus siektinus rodiklius. Turės būti užtikrinta visuomenės teisė žinoti biudžeto išlaidas, tenkančias vienam gyventojui pagal pagrindines išlaidų sritis. Taip mokesčių mokėtojas aiškiau supras, kur valstybė panaudojo jo sumokėtus mokesčius, jis galės įvertinti, ar tenkina valdžios pasiekti rezultatai. Taip atsiras dialogas tarp visuomenės, politikų ir vykdomosios valdžios. Šis dialogas stiprins pilietinę visuomenę, didins pilietinį aktyvumą ir sąmoningumą bei pasitikėjimą valstybe. Be to, biudžeto naudojimo išskaidrinimas leis sutaupyti lėšų būtinoms valstybės investicijoms ir prioritetinėms sritims.

Aukštos kainos: priežastys ir sprendimai

Inflacijos bangą Europoje labiausiai sukėlė tai, kad per pandemiją Europos centrinis bankas prispausdino didelį kiekį pinigų. Pandemijos metu Lietuvos biudžetas buvo pildomas ne tik naujai atspausdintų pinigų kiekiu, bet ir skolintomis lėšomis. Padidėjusi pinigų masė sukėlė kainas. Kilusi infliacijos banga privertė ECB didinti palūkanų normas iki neregėtų aukštumų.

Kadangi pagrindinė infliacijos priežastis buvo ECB politika, Lietuva privalėjo griežtai reikalauti sukeltos infliacijos bangos kompensavimo, bet tai nebuvo padaryta. Dėl didelės infliacijos Lietuvos gyventojų santaupos nuvertėjo trečdaliu, skaičiuojant realia perkamąja verte, o patirta žala nebuvo kompensuota. Būdamas prezidentas, aš labai atidžiai stebėčiau procesus ir jeigu ateityje iškiltų panaši force majeure situacija, labai principingai ją reaguočiau, kovočiau, kad ECB politika, kuri mažina realų Lietuvos žmonių gyvenimo lygį,

būtų amortizuota, o patirta žala tinkamai kompensuota.

Infliaciją lėmė ir itin aukštos elektros energijos kainos. Netinkamai įgyvendinamos ES direktyvos lėmė elektros energijos ir biokuro kainų šuolius. Nors bandoma teisintis išoriniais veiksniais, tačiau veikiantys elektros energijos bei biokuro prekybos modeliai ne tik nesukuria konkurencijos, bet ir leidžia energetikos sektoriaus įmonėms taikyti aukštas kainas vartotojams. Dėl neprognozuojamų ir aukštų elektros energijos kainų didėjo įmonių kaštai, jos vartotojams didino prekių ir paslaugų kainas.

Aš dėsiu pastangas, kad būtų keičiama energetikos politika, kuri įgalintų užtikrinti mažiausias energijos kainas, palyginti su Lenkija ar Vokietija. Tai kilstelėtų pragyvenimo lygį Lietuvoje ir didintų verslo konkurencingumą. Šį uždavinį Prezidentas privalo kelti

Valstybinės energetikos reguliavimo tarybai, kuri prižiūri elektros energijos, gamtinių dujų, šilumos ir vandens ūkio rinkas ir kurios pirmininką Prezidentas teikia tvirtinti Seimui, taip pat energetikos ministrai bei Vyriausybei.

Kainas augina ir aukštos palūkanų normos. Lietuvoje jos yra rekordiška didelės, nes nėra realios komercinių bankų konkurencijos. Pagal valdomą turtą trys didieji bankai užima maždaug du trečdalius Lietuvos rinkos, be to, didžiųjų Skandinavijos bankų veiklos modeliai, rizikos vertinimai ir kainos yra panašios. Tai lemia, kad Lietuvoje mokamos palūkanos už gyventojų ir verslo indėlius gerokai mažesnės už euro zonos vidurkį, o suteiktų paskolų palūkanų normos – daug didesnės.

Todėl dirbsiu tam, kad finansų sektoriuje didėtų konkurencija. Jei dėl mažos rinkos nepavyks ta prisikviesti stiprių Europos bankų, būtina sudaryti sąlygas Lietuvos vartotojams ir verslui skolintis iš Europos bankų teisiogiai. Dėsiu pastangas, kad į Lietuvos rinką ateitų ir ne ES šalių bankai, kuriems reikia sudaryti palankias verslo sąlygas. Prezidentas skiria Lietuvos banko valdybos pirmininką, kuris ir turės prisiimti atsakomybę už šių tikslų įgyvendinimą.

Dešimt klausimų – dešimt atsakymų

1. Kaip atkursite pasitikėjimą Lietuvos valdžia?

Atkursiu visuomenės teisę rengti referendumus ir siūlyti įstatymų projektus. Reikalausiu politikų ir valstybės tarnautojų politinės ir teisinės atsakomybės. Užtikrinsiu visuomenės teisę ginti viešąjį interesą.

2. Ar esate komandinio darbo šalininkas?

Taip. Tapęs prezidentu, visomis išgalėmis stengsiuos, kad būtų išvengta tarpinstitucinių konfliktų. Esu įsitikinęs ir nuolat akcentuoju, kad šalies vidaus ir užsienio politika yra komandinis darbas ir čia negali būti jokių įtakos varžybų ar asmeninių ambicijų, nes tai kenkia valstybei.

3. Ar siektumėte, kad būtų padidintos pensijos?

Taip. „Sodros“ perteklinis 3 milijardų eurų biudžetas tai leidžia padaryti.

4. Ar pasirašytumėte arba teiktumėte ratifikuoti naująsias Pasaulio sveikatos organizacijos pandemines sutartis?

Ne. Lietuva neturi atiduoti dalies savo suvereniteto niekieno

nerinktai ir nacionalinių valstybių interesų neatstovaujanciai tarptautinei struktūrai.

5. Ar pasitikite užsienio reikalų ministru Gabrieliumi Landsbergiu?

Ne. Ministras buvo pastatęs Lietuvą ant realaus konflikto su Rusija slenkščio, o sąjungininkai perspėjo, kad tą problemą turėsime spręsti vieni. Ministro strateginė Taivano kryptis patyrė fiasko, mes susipykome su Kinija ir kitomis šalimis, šalis patyrė milžiniškų ekonominių nuostolių. Visa Lietuvos užsienio politika yra nesėkmių virtinė. Tokiu ministru negali pasitikėti Lietuvai taikos ir ekonominio augimo linkintis prezidentas.

6. Kokia jūsų Lietuvos vizija?

Auganti tauta – demografiškai, ekonomiškai, kultūriškai. Kiekvieną politinį sprendimą būtina vertinti šiuo aspektu.

7. Ar pritariate Europos Sąjungos federalizacijai?

Ne. Europa turi likti suverenių nacionalinių valstybių ekonominio bendradarbiavimo organizacija ir neturi tapti centralizuota valstybe.

8. Ar leistumėte atsiimti pinigus iš II pakopos pensijų fondų?

Taip. Asmuo, sulaukęs pensijos, turi turėti teisę atsiimti savo sukauptus pinigus. Be to, II pakopos pensijų fondų pinigai – mūsų visų Lietuvoje uždirbti pinigai – turi būti investuojami Lietuvoje, o ne užsienyje.

9. Ar pritariate naujam gynybos mokesčiui?

Ne. Nepritariu jokiems naujiems mokesčiams, kol nepadarytas valstybės biudžeto auditas. Valstybės kontrolė yra nustatčiusi, kad milijardinės valstybės lėšos naudojamos nesilaikant įstatymų.

10. Ar pritariate Nacionalinio stadiono Vilniuje statybai?

Vilnius, šalies sostinė, privalo turėti šiuolaikišką ir jaukų stadioną, tačiau šių dienų prioritetai, kai kalbame apie „nacionalinio“ lygio projektus, yra nacionaliniai gynybos objektai, pavyzdžiui, inžineriniai gynybiniai įtvirtinimai bei civilinės saugos objektai. O šis nacionalinis stadiono projektas jau tapo ciniškomis patyčiomis iš skaidrumo.

Biografija

Giedros vaikystės vasaras su broliu leisdavome tarp Nidos ar Šventosios kopų, šaltąjį periodą su draugais sukdavomės Vilniaus Naujamiesčio kiemuose, kartais traukdavome į Kauną, pas senelius. Žinoma, turėjome ir pareigų, ypač vasarą ir rudenį Antavilių ir Balsių soduose. Daržų ravėjimas ar serbentų rinkimas dabar kelia šypsena, o tuomet piktai burbėdavau nusisukęs, kad niekas nenugirstų.

Labai anksti pradėjau dainuoti. Tėveliai pastebėjo polinkį į poeziją ir muziką. Būdavo, atsisėdau prie plokštelių grotuvo ir klausausi „Molio Motiejuko“ ar „Vilko ir lapės pasakų“, o paskui įstrigusius ištikus pasakojimus atmintinai beriu Mamytei, besisukančiai virtuvėje. Į chorą priimdavo nuo 6-erių, o aš dainavimu „Ažuoliuke“ istoriją pradėjau vos sulaukęs penkerių. Tuomet ir užsisuko laiko karuselė: vidurinė mokykla, „Ažuoliuko“ muzikos mokykla, choras, vakarais iki sutemų – žaidimai kieme, krepšinis, o paaugus – lauko tenisas. Prie namų darbų daug neužsisėdėdavau, stengdavausi užduotis atlikti klasėje ar per pertraukas. Bet nuo fortepijono užduočių išsisukti būdavo sunku – klasėje Bacho ar Mocarto „neišzulinsi“, o neišmokus raudonuoti prieš mokytoją – baisi gėda. O kur dar papildomos repetacijos ir koncertai – kelionės po visą Lietuvą ir sovietines respublikas.

Tėvėlių „eksperimentai“ tęsėsi. Pamatę skelbimą nuvedė mane į atranką režisieriaus Algirdo Aramino vaikiškam vaidybiniam filmui. Pafotografavo, pafilmavo, kažką turėjau pasakyti

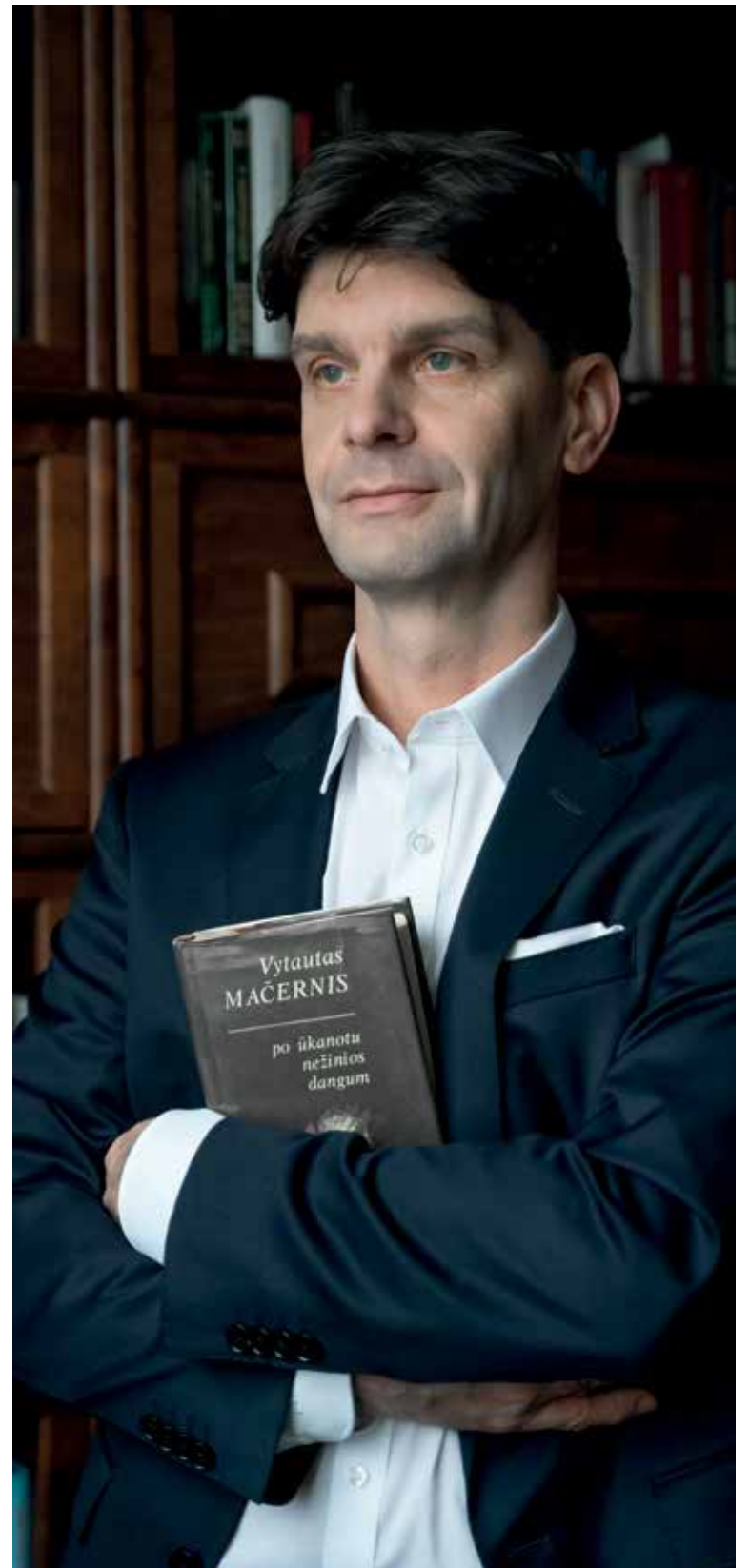
ir padeklamuoti. Priėmė – taip paprastai, be jokių pažinčių. Vaidybinį filmą „Traukinys į Bulzibarą“ keitė to paties režisieriaus filmas „Geležinė princesė“. Mano vaidybinė „karjera“ persikėlė į filmų garsinimo Lietuvos kino studijos padalinį Žvėryno mikrorajone. Lietuviškai įgarsinau dešimtis animacinių ir keletą meninių filmų vaikams. Už tai dar ir pinigų mokėjo! Nusipirkau spalvotą televizorių. Savo aplinkoje buvau vienintelis keturiolikmetis, kambary turintis nuosavą „Šilelį“.

Profesiniai praradimai tarsi Dievo ranka ar slaptas likimo vingis mums yra vertingos pamokos, suteikiančios neįkainojamos patirties, parodančios naują kelią.

Dešimtoje klasėje atsitiktinai susipažinau su ką tik iš sovietinių lagerių į Lietuvą grįžusiu garsiu disidentu Viktoru Petkum. Jis supažindino su savo bendraminčiais, krikščioniškų pažiūrų, be jokio apsimetimo mylinčiais Tėvynę žmonėmis. Ši bendrystė su Viktoru peraugo į abipusę pagalbą – aš padėjau rašyti Lietuvos Helsinkio grupės raštus, o Viktoras patardavo ir duodavo tuomet Lietuvoje itin retų, užsienyje leistų knygų, kurios praversdavo lietuvių literatūros rašiniams rašyti. Netrukus iš JAV grįžęs Kazys Bobelis kartu su Viktoru Petkum įkūrė neparlamentinę Krikščionių demokratų sąjungą, į kurios veiklą įsitraukė nemažas mūsų būrys. 2000 m. Saudargo krikdemams nepatekus į Seimą,

nuolat energija kunkuliuojantis Kazys Bobelis ir Viktoras Petkus sutiko jungtis su Saudargo partija. 2001 m., susijungus Bobelio krikščionių sąjungai ir Saudargo krikščionių partijai, gimė Lietuvos krikščionys demokratai. Tapau šios partijos valdybos vicepirmininku, jungtinėje partijoje atstovaudamas Bobelio sąjungai. Jungtinė veikla davė rezultatų: 2006-ieji rodė, kad po 2008 m. Seimo rinkimų jungtiniai krikdemai galės didžiulis rimta frakcija Seime. Tačiau prasidėjo didžiulis spaudimas vienytis su konservatoriais: jiems buvo naudinga stiprinti savo pajėgas su atgimtančiais krikščionimis demokratais. Tiek partijos valdyboje, tiek taryboje griežtai priešinausi šiam susijungimui, tačiau konservatorių jėgos ir įtaka Saudargo krikdemuose buvo daug didesnė, jie puikiai išnaudojo „politinės prekybos“ metodus, siūlydami ateities postus kertiiniams krikdemų lyderiams. 2006 m. pabaigoje visuotiniame krikdemų susirinkime dauguma krikščionių narių priėmė sprendimą jungtis su konservatoriais. Nepadėjo jokie mano argumentai, išsakyti nuo scenos. Tai buvo paskutinė mano, kaip politiko, diena – nutraukiau visus ryšius su šia politine jėga ir su politika apskritai. Žinoma, pykau, kad su mumis buvo taip gudriai susidorota.

Vis dėlto visos gyvenimo profesinės ar visuomeninės patirtys dažniausiai yra į gera. Profesiniai pralaimėjimai ar praradimai tarsi Dievo ranka ar slaptas likimo vingis mums yra vertingos pamokos, suteikiančios neįkainojamos patirties, parodančios naują kelią. Visą darbo laiką skyriau mokslinei ir pedagoginei veiklai Mykolo Romerio universitete, tobulinau teisininko įgūdžius, dirbdamas advokatu. Rašiau mokslinius straipsnius, monografijas

ir vadovėlius. Lankiausi užsienio universitetuose dėstydamas ir studijuodamas – nepakartojami prisiminimai iš studijų Oksforde, Didžiojoje Britanijoje. Dar 2002-aisiais buvau apsigynęs teisės mokslų daktaro disertaciją, netrukus tapau docentu, atlikau habilitacinę procedūrą ir pradėjau eiti profesoriaus pareigas. Teismuose atstovavau išimtinai civilinėse bylose, turėdamas aiškią specializacijos kryptį – vartotojų teisių apsauga, komercinė ir sutarčių teisė bei Europos Sąjungos teisė.

Subūrus puikią komandą pavyko atkurti advokatų pasitikėjimą savo profesine organizacija. 2018 m. antrajai kadencijai buvau perrinktas daugiau kaip 80 procentų advokatų balsų dauguma.

Atsitraukęs nuo politinės veiklos daugiau laiko galėjau skirti šeimai, kurią sukūriau su iš Alytaus kilusia Lina. Buvome ką tik susilaukę pirmosios dukrytės. Gyvenome mano Tėvelio statytame sodo name, kurį su Lina rekonstravome, paversdami gyvenamuoju. Vakaris sekdavau pasakas – sukūriau visą serialą, o mūsų mažoji neužsnūsdavo neišklausiusi dar vienos serijos. Po trejų metų mūsų šeimą papildė sūnus, o dar po kelerių džiaugėmės dar viena dukryte. Ryte penkiese vykdam iš miesto pakraščio į darbus, darželius ir mokyklas glaudėmės automobilyje, keikdami automobilių spūstis, bet spėdami automobilyje papusryčiauti.

Per žiemos atostogas mėgavomės kalnų slidinėjimu, pavasarį ar rudenį kartais pavykdavo ištrūkti į kokį nors šiltą pasaulio

vietą, o vasarą gaivinomės Molėtų ar Švenčionių rajono ežeruose, Baltijos pajūry.

Vis dėlto visuomeninė veikla toliau traukė. Netrukus tapau Lietuvos universitetų rektorių konferencijos Teisės komiteto pirmininku. Taip aplankiau kone visus Lietuvos universitetus, nuolat vertindamas Lietuvos aukštojo mokslo iššūkius ir siūlydamas Lietuvos universitetų rektoriams, kaip juos spręsti. Įsitraukiau į Lietuvos teisininkų draugijos veiklą ir tapau jos pirmininku. O 2014 m., likus kelioms dienoms iki rinkimų apsisprendęs juose dalyvauti, visuotiniame visų advokatų susirinkime buvau išrinktas Lietuvos Advokatų tarybos pirmininku. Advokatūra – nevalstybinė advokatų asociacija, kurios veikla finansuojama išimtinai advokatų lėšomis. Iki tol aktyviai teisininkų savivaldos

veikloje nedalyvavau (kelias kadencijas kaip egzaminų komisijos narys tikrinau būsimųjų notarų ir advokatų gebėjimus), todėl pirmininko pareigos buvo tikras iššūkis, juolab kad tais metais, kai buvau išrinktas pirmininku, advokatų ir advokatūros savivaldos vadovybės susipriešinimas buvo pasiekęs viršūnę – visuotiniame susirinkime advokatai net atsisakė patvirtinti Advokatūros finansinę sąmatą, lyg sufleruodami, kad Advokatūra, kaip organizacija, advokatams nebereikalinga. Subūrus puikią komandą pavyko atkurti advokatų pasitikėjimą savo profesine organizacija. Lietuvoje advokatūra pradėjo atidžiau prižiūrėti advokatų etiką, tačiau kartu kūrė pridėtinę vertę advokatams, teikdama paslaugas ir pagalbą. 2018 m. antrajai ir paskutinei kadencijai buvau perrinktas daugiau kaip 80 procentų

advokatų balsų dauguma. Mane pastebėjo ir užsienio partneriai: ėjau ne tik Tarptautinės advokatų asociacijos ir Europos Sąjungos advokatūrų ir teisinių bendrijų tarybos Lietuvos delegacijos vadovo pareigas, netrukus tapau paties svarbiausio Europos Sąjungos advokatūrų ir teisinių bendrijų tarybos finansų komiteto nariu, į Lietuvą pavyko prisikviesti prestižiškiausią – Tarptautinės advokatūrų asociacijos vadovų metinę konferenciją.

Bėgantis antrosios kadencijos laikas vertė galvoti apie ateities profesinį kelią. Vildamasis tęsti pirmininkavimo laikotarpiu užleistą atstovavimo teismuose ir konsultacinį teisininko darbą, suvokiau ekonomikos ir finansų žinių trūkumą. 2020 m. įstojau į vadovų verslo vadybos studijas Stokholmo ekonomikos universitete, Rygos padalinyje. Atrodytų, antrosios ir paskutinės kadencijos pabaigoje ramiai gyvenk ir džiaukis, o man ir vėl prireikė iššūkių bei rimto krūvio. Dienomis vadovavau advokatūrai, vakarais ir savaitgaliais krintau ekonomikos ir finansų mokslus universitete. Laimė, pirmieji studijų metai buvo „pandeminiai“ – beveik visos studijos – nuotolinės, todėl pavyko išvengti nuolatinių kelionių ir sutaupyti laiko. Dar spėdavau parašyti straipsnį žiniasklaidai ar į feisbuką – vis labiau traukiantis tikrajai kiekvieno žmogaus ir visos visuomenės laisvei bei augant valstybės kontrolei, negalėdavau susilaikyti nuo komentarų.

Paskutinį egzaminą išlaikiau 2023 m. vasarą, po studijų modulių Afrikoje, Indijoje ir Singapūre. Nepavyko net atsipūsti, nes grįžęs į Lietuvą turėjau susitikti su daugybe mane palaikančių žmonių, kurie negalėjo ir nenorėjo taikstyti su netvarka šalyje ir visuomenės susipriešinimu, su bendraminčiais, kurie netrukus tapo draugais. Jie mane įtikino, kad turiu imtis iniciatyvos, o aš tikiu, kad galiu jų viltis paversti realybe. 2023 m. rudenį apsisprendžiau kandidatuoti į Lietuvos Respublikos prezidentus.

BIOGRAFIJA

Gimė
1975
Liepos 22 d Vilniuje

1980

Pradėjo lankyti Ažuoliuko muzikos mokyklą

1986

Filmavosi filme „Traukinys į Bulzibarą“

1988

Filmavosi filme „Geležinė princesė“

1982-1993

Mokėsi Vilniaus S. Nėries vidurinėje. Mokyklą baigė sidabro medaliu

Vilniaus universitetas, teisės studijos

1993-1998

1995-2002

Dirbo Lietuvos teisininkų draugijoje bei keliuose advokatų kontorose

2006

MRU suteiktas docento pedagoginis vardas

2007-2010

MRU Teisės fakulteto Europos Sąjungos teisės katedros vedėjas. Vėliau pradėjo eiti profesoriaus pareigas

2003

santuoka su Lina

2002

Tarptautinės ir Europos Sąjungos teisės katedroje apgynė disertaciją, socialinių mokslų teisės krypties daktaras

2005

Gimė pirmoji dukra

2008-2014

Advokatų kvalifikacinio egzamino komisijos narys

2006-2015

Lietuvos universitetų rektorių konferencijos teisės komiteto pirmininkas

2008

Gimė sūnus

2008-2014

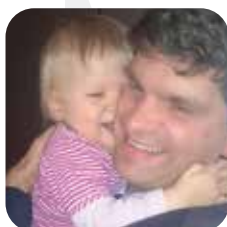
Advokatų kvalifikacinio egzamino komisijos narys

2013-2018

Notarų kvalifikacinio egzamino komisijos narys

2014-2022

Lietuvos Advokatų tarybos pirmininkas

2014

Gimė mažoji dukrytė

2013-2022

LTD pirmininkas ir pavaduotojas

2017

Nuolatinio arbitražo teismo narys

2020

Tapo Europos advokatūrų asociacijos (CCBE) finansų komiteto nariu

2020

Įstojo į vadovų verslo vadybos studijas Stokholmo ekonomikos universitete, Rygos padalinyje

2021

Rugpjūtis. Garsioji Advokatų tarybos pirmininko kalba Birštone

2022

Išrinktas Advokatų Garbės teismo nariu

Pranešė apie ketinimus kandidatuoti į Lietuvos Respublikos Prezidentus.

2023

Kova už Lietuvos žemdirbius

Šalia mokslinės, pedagoginės ir teisininko karjeros nemažai laiko skiriu visuomeninei veiklai. Laikausi nuostatos, kad tik būdami pilietiškai aktyvūs ir visuomeniškai galime pasipriešinti neteisingumui, padėti vargstantiems žmonėms, ginti pažeistas žmogaus teises, stabdyti neteisėtą susidorojimą ir persekiojimą, kitaip gerinti mūsų visuomenę ir valstybę, tobulinti ir gražinti mūsų kraštą. Esu nemažai nuveikęs visuomeniniais pagrindais, t. y. neatlygintinai. Tačiau savo darbų plačiai neviešinu, nes siekiu ne reklamuotis, o padėti žmonėms, pakeisti ydingą teisinį reguliavimą ar pagerinti institucijų darbą.

Lietuvai įstojus į ES, parama Lietuvos žemdirbiams ilgą laiką buvo mažesnė nei Europos metams parama žemdirbiams – tiesioginės išmokos – Lietuvos vyriausybės dar ir „numoduliuo“, t. y. papildomai sumažino.

Lietuvos žemės ūkio bendrovių asociacija (LŽŪBA) su tuo nesutiko, nes stojimo į ES dokumentuose buvo užfiksuota, kad naujokams narėms tiesioginės paramos mažinimas gali būti taikomas tik tada, kai joms skiriamos ES išmokos pasieks 90 proc. ES senbuvėms skiriamų išmokų lygio. Iki tokio lygio Lietuvos žemdirbiams dar buvo toli.

Tačiau konservatorių Vyriausybė į žemdirbių argumentus nekreipė dėmesio. Dėl sumažintų išmokų nukentėjo kone 9,5 tūkst. ūkių. Todėl žemdirbiai nusprendė kreiptis į teismą, o aš sutikau jiems atstovauti.

Parengėme ieškinį į Europos Sąjungos teismą, tačiau suprasdami, kad „nepatogus“ (besikertantis su Stojimo akto nuostatomis) ieškinyje gali būti atmestas vien dėl formalių priežasčių, patarėme lygiagrečiai bylinėtis ir Lietuvoje. Šūsnį nukentėjusiųjų skundų (iš viso 135) įteikėme Vilniaus administraciniam teismui: siekėme, kad mūsų ūkininkai nebūtų diskriminuojami ES senbuvėms skiriamų išmokų atžvilgiu. Kaip ir spėjome, ES

bendrasis teismas mūsų ieškinį atmetė dėl neva praleistų terminų. Bet ūkininkų bylos Vilniuje jau buvo priimtos nagrinėti ir proceso metu neišvengiamai iškilo klausimas dėl ES teisės taikymo. Teisėjams neliko kitos išeities kaip kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą, kad šis pateiktų išaiškinimą. Po ilgų svarstymų ES Teisingumo Teismas pripažino, kad Europos Komisijos sprendimas, į kurį atsižvelgdama Vyriausybė pritaikė moduliaciją, Lietuvoje netaikytinas.

Aš tai vadinu didele pergale, nes po šio sprendimo ne tik besibylinėję, bet visi Lietuvos ūkininkai atgavo neteisėtai „numoduliuotą“ tiesioginę išmoką.

Kova dėl ESO 160 mln. „skolos“

Praeitų metų Valstybinio audito ataskaitoje nustatyta, kad per 2018–2021 m. Elektros skirstymo operatorius (ESO) iš vartotojų surinko 160 milijonų eurų investicijoms skirtų lėšų, kurių neinvestavo. Tai reiškia, kad kiekvienas elektros energijos vartotojas ESO sumokėjo vidutiniškai 88,8 Eur daugiau, nei turėjo.

ESO „skolą“ pripažino, parengė planą, kad vartotojams ji bus gražinta per 15 metų ir pateikė Valstybinės energetikos reguliavimo tarybai (VERT) patvirtinti. VERT buvo pasiruošusi tokiam planui pritarti.

Taip ir būtų nutikę, jei nebūčiau griežtai kritikavęs „skolos“ grąžinimo per 15 metų planą. Be to, pasiūliau gyventojams išeitį, kaip nedelsiant išsireikalauti iš ESO

permokėtas lėšas, ir paraginau kiekvieną vartotoją kreiptis į ESO, kad įmonė praneštų, kiek kiekvienas konkrečiai permokėjo. ESO atsakė bendro pobūdžio laiškais, nenurodydama konkrečių sumų. Nežinant įsiskolinimo sumos, užskaitymas, kurį siūliau kaip skolos atgavimo variantą, nėra įmanomas.

Vis dėlto rankų nenuleidome: aktyvi mano pozicija kritikuoju ESO planą gražinti „skolą“ per 15 m. davė rezultatą – VERT priėmė sprendimą, kad buitiniams vartotojams ESO įsiskolinimas turi būti gražintas per daugiau nei dvejus metus, o verslui per maždaug 8 metus.

Šių metų sausio pradžioje kreipiausi į Generalinę prokurorę Nidą Grunskienę, kad ištirtų ESO 160

milijonų eurų istoriją ir nustatyti, ar ESO ir/arba VERT pareigūnų veiksmuose ar neveikime nėra nusikaltimo požymių, tokių kaip sukčiavimas, piktnaudžiavimas, pareigų neatlikimas, turto pasisavinimas ar iššvaistymas.

Mano kreipimasis dėl galimai nusikalstamų ESO/VERT veikų buvo perduotas Specialiųjų tyrimų tarnybai, kuri tirti skundą atsisakė ir savo motyvuose atskleidė dar įdomesnes aplinkybes, iš kurių matyti, kad apie nepagrįstai skaičiuojamas aukštas kainas ESO galimai žinojo jau nuo 2018 m. Apskundžiau nepagrįstą STT sprendimą prokuratūrai ir neketinu pasiduoti. Teisingumas turi triumfuoti!

Kova prieš nekontroliuojamą sekimą

Turbūt visi prisimename laikotarpį, kai Lietuva buvo valdoma slaptomis pažymomis. Asmuo būdavo atleidžiamas iš darbo, nepriimamas į tarnybą arba sekamas dėl slaptos pažymos. Asmuo, kurio atžvilgiu tokia pažyma pateikta, neturėjo teisės net sužinoti, kas ten parašyta. Akivaizdu, negalėjo ir apsiginti.

2019 m. gegužės mėn. Lietuvos advokatūra, kurios tarybos pirmininku tuo metu buvau, iškėlė klausimą – kaip tai įmanoma, kad bet kuris žmogus gali būti sekamas ar jo slapta pasiklausoma net ir be realaus pagrindo? Mes matėme, kad slaptas sekimas ir persekiojimas neretai sutapdavo su rinkimų ciklais, persekiojami asmenys neretai būdavo ryškesni politikai, todėl įtarėme, kad institucijos piktnaudžiauja darydamos įtaką politiniams procesams.

Siekdami išsklaidyti abejones dėl galimai neteisėto persekiojimo mes kreipėmės į STT ir kitas kriminalinės žvalgybos institucijas klausdami, ar gali asmuo sužinoti, kad buvo sekamas (klausomasi jo telefono pokalbių, sekamas

jo susirašinėjimas elektroninėmis priemonėmis ar kitoks jų naudojimas, ar net fiziškai sekamas). Atsakymas mus pribloškė: pats faktas dėl galimai vykdyto ir neradus pažeidimų jau baigto tarnybų sekimo yra valstybės paslaptis. Vadinasi, net pasibaigus tyrimui asmuo negali sužinoti ir niekada taip ir nesužinos,

kad buvo sekamas. Nežinia, kur keliauja nepasiteisinusio sekimo metu surinkti duomenys ir ar yra garantija, kad jie sunaikinami, o ne padedami į stalčių iki „reikiamo momento“? Tokia situacija man atrodo netoleruotina, tad pradėjome bylinėtis. Taip pat pateikėme skundą Europos Komisijai. Europos Komisija jau

trečius metus delsia pateikti atsakymą. Lietuvoje bylas pralaimėjome, tačiau dėl neteisėto asmenų persekiojimo ir kitų neteisėtų kriminalinės žvalgybos veikų bei nepakankamo teisinio reguliavimo pateikėme skundą Europos Žmogaus Teisių Teismui (EŽTT). EŽTT priima nagrinėti itin mažą skundų skaičių, todėl džiaugiausi, kad skundas vis dėlto buvo priimtas. Kol kas skundas EŽTT dar nėra išnagrinėtas, tačiau valdžia sukruoto taisyti padėti.

Praėjus daugiau kaip dvejiems metams po to, kai iškėliau klausimą dėl žvalgybos institucijų kontrolės, buvo priimtas Žvalgybos kontrolierių įstatymas bei įkurta Žvalgybos kontrolieriaus institucija. Kol kas sunku pasakyti, ar ši institucija sugebės veikti efektyviai ir dirbti Lietuvos žmonių, o ne valdančiųjų naudai. Nekantriai laikiu bylinėjimosi EŽTT pabaigos, viluosi, bus pasiekta pergalė ir Seimas bus priverstas keisti netinkamą teisinį reguliavimą.

Atsakymas mus pribloškė: pats faktas dėl galimai vykdyto ir neradus pažeidimų jau baigto tarnybų sekimo yra valstybės paslaptis. Vadinasi, net pasibaigus tyrimui asmuo negali sužinoti ir niekada taip ir nesužinos, kad buvo sekamas.

Prisidėkite prie pergalės

Kartu galime daug

Ignas Vėgėlė

Paremkite

Esu savarankiškai išsikėlęs kandidatas į prezidento pareigas. Nepriklausau nei vienai politinei partijai ir negaunu jokios partijų paramos bei finansavimo. Į rinkimų kampaniją investuoju didžiausias įstatymo leistinas savo asmeninių uždirbtų pinigų sumas, didžiausias leidžiamas sumas įnešė ir mano artimieji. Partijų deleguoti kandidatai iš valstybės biudžeto gauna gerokai didesnes lėšas savo kampanijoms, todėl šiuo aspektu esame visiškai nelygiavertėse pozicijose.

Su Jūsų pagalba galėsiu organizuoti stipresnę ir platesnę rinkimų kampaniją, todėl prašau Jūsų finansiškai prisidėti prie visų mūsų pergalės. Kiekvieno iš Jūsų indėlis svarbus.

Paramą galima pervesti į rinkimų sąskaitą:

Paramos gavėjas Ignas Vėgėlė
Sąsk. Nr. LT627300010182670795
AB „Swedbank“

Jei remsite **50 €** neviršijančia suma, pavedimo paskirties laukelyje įrašykite žodį „Auka“.

Jei remsite **didesne nei 50 €** suma, pavedimo paskirties laukelyje įrašykite žodį „Auka“ ir savo asmens kodą.

Jei remsite **didesne nei 50 €** suma, privalote būti deklaravę pajamas už 2022 m.

Kilus klausimams, rašykite el. paštu parama@ignasvegele.lt

Tapkite savanoriais

Pergalei reikia visų mūsų rankų, protų ir širdžių. Todėl prašau ir raginu Jus prisijungti prie mūsų komandos šioje prasmingoje kelionėje į Lietuvos ateitį. Pasiraitokime rankoves ir visi kartu imkimės darbo.

Savanorių pagalba ypač svarbi:

- skleidžiant informaciją rinkėjams,
- organizuojant renginius ir susitikimus su gyventojais,
- renkant parašus,
- gaunant grįžtamąjį ryšį iš gyventojų,
- dalyvaujant rinkimų procese.

Norėdami prisidėti, užpildykite savanorių anketą tinklapyje www.ignasvegele.lt ar susisiekite telefonu +370 620 98 825 arba el. paštu savanoriai@ignasvegele.lt

Ačiū!